

[Ib Nørlund]

står, at EF-Parlamentet får ét og kun ét mødested, og at dette bliver Bruxelles. Så kunne jeg foreslå, at vi skrev »nul og kun nul mødesteder«, og så måtte det såmænd for min skyld gerne være Bruxelles. Men jeg skal dog undlade det, da jeg ikke er helt så papirglad som hr. Glistrup, når det altså gælder andre.

Men ellers skal jeg bare sige, at for øvrigt mener jeg, at dette Europa-Parlament kan ryge og rejse, som det vil.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg beder ordførerne om at markere.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti stiller sig positivt til fremskridtspartiets forslag, selv om vi ikke kan lide den tone, bemærkningerne er holdt i.

Det er virkelig u hensigtsmæssigt med tre forskellige mødesteder for EF-Parlamentet. Det er en stor økonomisk merudgift, det svækker kontakten mellem Europa-Parlamentet og de øvrige institutioner: Rådet og Kommissionen, og det må da i hvert fald være en meget vigtig ting, hvis vi skal have glæde af et »folkenes Europa«, at denne kontakt mellem Europa-Parlamentet og de øvrige institutioner bliver udbygget.

Endelig er der et stort tidsspilde forbundet med at skulle afholde møder i Strasbourg og i Luxembourg med de vanskelige kommunikationsforhold, der dér hersker, og selvfølgelig det store tidsspilde, der er forbundet med, at man skal slæbe enorme mængder af papir og transportere en masse mennesker fra det ene mødested til det andet.

Skal man vælge et af de tre steder, hvor Europa-Parlamentet holder møder nu, så kan man vel heller ikke komme uden om, at det mest logiske sted må være Bruxelles.

Ib Christensen (DR):

Mit partis stilling til EF og til EF-Parlamentet er jo velkendt, men uanset stilling til EF og til EF-Parlamentet foreligger der her et praktisk problem. Der foreligger en vanvittig bureaukratisk, upraktisk, beko-stelig og tidsspildende ordning, hvor alle, der har prøvet den, må være enige om, at den må bringes til ophør. Det er meget u hensigtsmæssigt med mødernes placering både i Strasbourg, i Luxembourg og i Bruxelles. Det

er ikke særlig rart, at vi skal køres frem og tilbage mellem Frankfurt og Strasbourg på borgmesteren i Strasbourgs regning. Det er 250 km taxakørsel hver gang. Og med hensyn til disse tog, der drager frem og tilbage med tonsvis af papirer, så er det jo i sig selv et symptom på hele EF-systemet. Der er ingen grund til ikke at bringe det til ophør, for det koster jo penge, det koster ressourcer, og ingen kan være interesseret i, at det fortsætter.

Der har været indvendinger imod tonen i fremskridtspartiets bemærkninger. Jeg synes, de er ganske forfriskende. Jeg har ingen indvendinger at gøre.

Med hensyn til Frankrigs og Luxembourgs fastholdelse af den nuværende ordning, så forstår man det jo udmærket, for skulle der komme en fornuftig ordning, så kan de jo kun tabe derved, for så vidt som Strasbourg og Luxembourg må være udelukket. At Belgien holder fast ved den nuværende ordning og ikke i sin tid, da det havde chancen, slog til, kan jo kun forbavse.

Jeg synes derfor, det er meget rimeligt at rejse dette spørgsmål, og at det er rimeligt at rejse det nu forud for de direkte valg. Der bliver tale om, at Parlamentets medlemstal forøges fra 198 til 410, og der bliver tale om et rent og skært pladsproblem, hvor man søger at skabe et fait accompli ved at opføre en bygning på forhånd til det og på forventet efterbevilling. Disse ting kunne man måske undgå, hvis man skabte usikkerhed om, hvorvidt den nuværende ordning kunne fortsætte.

Derfor synes jeg, det er rimeligt, at det drages frem på denne side af valgkampen. Det kunne også medvirke til, at nogle af kandidaterne – også nogle af dem, der bliver valgt – forpligter sig til at ændre den tåbelige måde, man i øjeblikket placerer Parlamentets møder på.

Det er jo før sket, at nogle lande har måttet bøje sig i EF – det kan dette land jo i hvert fald skrive under på. Her foreligger der et spørgsmål, hvor man rent faktisk skal have fundet en ordentlig løsning. Praktisk talt alle i Parlamentet, undtagen dem med særlig tilknytning til Strasbourg og Luxembourg, er enige om, at dette er fuldstændig tåbeligt og belastende.

Jeg tror derfor, at det kan være meget fornuftigt, hvis folketinget vedtager dette beslutningsforslag, denne henstilling til regeringen,